

DECIZIA NR.242

Direcția generală a finanțelor publice Brașov, Biroul de soluționare a contestațiilor, a fost sesizată de către Direcția Regională Vamală Brașov privind soluționarea contestației depusă de către petenta X.

Contestația a fost formulată împotriva măsurilor stabilite de organele de control ale Autorității Naționale a Vămirilor, Direcției Regionale Vamale Brașov - Serviciul de Supraveghere Vamală Brașov în Procesul Verbal de control, înregistrat la Direcția Regională Vamală Brașov din 23.06.2005 prin care a fost stabilită în sarcina petentei o datorie vamală.

Suma contestată se compune din:

- taxe vamale,
- TVA,
- dobânzi
- penalități

Contestația este depusă în termenul legal prevăzut de art. 176 din Ordonanța Guvernului nr.92/2003, privind Codul de procedură fiscală republicat.

Prin adresele nr.27009/2.08.2005, 27009/4.10.2005 în temeiul prevederilor art.182 alin(2) și 199 alin.(2) din OG 92/2003 a fost solicitat punctul de vedere în speta Ministerului Finanțelor Publice.

Prin adresa nr.271294/11.07.2006 Ministerul Finanțelor Publice-Direcția Generală de Legislație Impozite Indirecte comunică punctul de vedere în speta al Comisiei Fiscale Centrale, astfel încât în temeiul prevederilor art.183 alin.(3) din O.G. 92/2003 republicată privind Codul de procedură fiscală, Direcția generală a finanțelor publice Brașov, Biroul de soluționare a contestațiilor urmează să se investească cu soluționarea pe fond a contestației.

Procedura fiind îndeplinită s-a trecut la soluționarea contestației.

I. Petenta X , contestă măsurile stabilite de organele de control ale Autorității Naționale a Vămirilor, Direcției Regionale Vamale Brașov - Serviciul de Supraveghere Vamală Brașov în Procesul Verbal de control din 21.06.2005, înregistrat la Direcția Regională Vamală Brașov prin care a fost stabilită în sarcina petentei datorie vamală pe care o considera nelegală.

Petenta invocă în susținerea contestației pe cale de excepție, prevederile art.3,4,6 din Decretul Lege nr.167/1958 privitor la prescripția extintivă în care este prevăzut termenul de prescripție de 3 ani în ce privește dreptul oricărei acțiuni pentru restituirea de diferențe de preț rezultate din recalcularea precum și din dreptul de a cere executarea silită în temeiul oricărui titlu executor care deasemenea se prescrie prin împlinirea unui termen de 3 ani de la data nașterii raportului de drept.

Petenta susține în contestație că autoritatea vamală nu și-a exercitat dreptul la acțiune în termenul de prescripție potrivit prevederilor art.248 alin.1 din Codul de procedură civilă.

Petenta consideră că nu este răspunzătoare pentru diferențele de taxe calculate și nici pentru dobânzile și penalitățile calculate în procesul verbal de control, motivând că, culpa aparține Autorității vamale și serviciilor de vămuire care au acordat scutirea de taxe, întrucât aceasta este abilitată să verifice legalitatea tuturor operațiunilor și să stabilească cuantumul real al taxelor aferente datorate.

Față de cele de mai sus prezentate petenta solicită admiterea contestației.

II. Prin Procesul Verbal de control, înregistrat la Direcția Regională Vamală Brașov , a fost stabilită o datorie vamală pentru Petenta X, având în vedere importul de mașini de cusut .

Din Procesul verbal de control rezultă că Petenta X a efectuat în luna decembrie 2000 un import definitiv de mașini de cusut din Italia cu DVI din 18.12.2000 pentru care a beneficiat eronat de facilitățile prevăzute de Legea 133/1999, privind stimularea întreprinzătorilor privați pentru înființarea și dezvoltarea întreprinderilor mici și mijlocii cu modificările ulterioare.

Bunurile importate fac obiectul facturii externe din 12.12.2000 care a stat la baza întocmirii DVI din 18.12.2000.

Ca urmare pentru bunurile care au făcut obiectul DVI din 18.12.2000 s-a născut o datorie vamală în conformitate cu art.141 și 144 coroborat cu art.148 din Legea 141/1997 privind Codul vamal al României .

III. Având în vedere constatările organelor de control, susținerile petentei, documentele aflate la dosarul cauzei precum și prevederile actelor normative în vigoare în perioada verificată, se rețin următoarele:

Petenta X, contestă măsurile luate de organele de control ale Autorității Naționale a Vămile, Direcției Regionale Vamale Brașov - Serviciul de Supraveghere Vamală Brașov în Procesul Verbal de control, prin care a fost stabilită în sarcina petentei o datorie vamală reprezentând diferențe obligații bugetare, pentru mașinile de cusut importate în luna decembrie 2000 cu DVI din 18.12.2000 conform facturii externe din 12.12.2000.

În fapt, Petenta X, a fost titulara unor operațiuni vamale de import, pentru care a depus Declarațiile vamale din 18.12.2000 la Biroul vamal Brașov.

Bunurile care au făcut obiectul declarațiilor vamale de mai sus au beneficiat de scutire de la plata taxelor vamale privind întreprinderile mici și mijlocii și scutirea de la plata TVA în baza art.I pct.B lit.a) din OUG nr.215/29.12.1999 care la data importului erau abrogate.

1.Referitor la drepturile de import datorate de către petenta se rețin următoarele:

Prin procesul verbal de control din 21.06.2005 organele de inspecție vamală din cadrul Direcției Regionale Vamale Brașov urmare a controlului ulterior efectuat asupra importurilor de către societate cu DVI din 18.12.2000, au constatat că pe baza declarațiilor pe propria răspundere depuse, societatea a beneficiat în mod eronat de facilitățile prevăzute de Legea nr.133/1999, respectiv de scutire de la plata drepturilor vamale solicitate în temeiul prevederilor art.22 din Legea nr.133/1999.

Organele de control din cadrul DRV Brașov au avut în vedere prevederile art.2 din OUG nr.215/30.12.1999 privind modificarea și completarea unor reglementări la TVA, publicată în MO nr.694/30.12.1999 prin care s-a abrogat art.22 și 25 din Legea nr.133/1999 privind stimularea întreprinzătorilor privați pentru înființarea și dezvoltarea întreprinderilor mici și mijlocii. Măsura a fost menținută și prin OUG nr.17/2000 privind taxa pe valoarea adăugată publicată în MO nr.113/15.03.2000, care la art.37 prevede că :”*sunt și raman abrogate:art.22 și 25 din Legea nr.133/1999 privind stimularea întreprinzătorilor privați pentru înființarea și dezvoltarea întreprinderilor mici și mijlocii*”.

Petenta susține că nu societatea și-a acordat scutiri de taxe întrucât și-a calculat singura obligațiile de plată ocazionate de aceste operațiuni.

Cauza supusă soluționării D.G.F.P.Brașov este de a stabili dacă societatea datorează drepturi de import în condițiile în care la data de 01.01.2000, data intrării în vigoare a OUG nr.215/30.12.1999, privind modificarea și completarea unor

reglementari referitoare la TVA s-a abrogat art.22 si 25 din Legea nr.133/1999 iar importul aferent caruia petenta a beneficiat de facilitatile vamale oferite de Legea 133/1999 s-a realizat in 18.decembrie 2000.

Petenta nu beneficiaza de facilitatile prevazute de Legea nr.133/1999 privind stimularea intreprinzatorilor privati pentru infiintarea si dezvoltarea intreprinderilor mici si mijlocii pentru importurile realizate in luna decembrie 2000 acestea nefiind in vigoare la data importului din urmatoarele motive:

-art.22 si 25 din Legea nr.133/1999 privind stimularea intreprinzatorilor privati pentru infiintarea si dezvoltarea intreprinzatorilor mici si mijlocii au fost abrogate prin OUG 215/30.12.1999 privind modificarea si completarea unor reglementari referitoare la TVA.

-Legea nr.24/2000 privind Normele de tehnica legislativa pentru elaborarea actelor normativa publicata in MO nr.139/31.03.2000 precizeaza la art.60 alin.(3):

“Abrogarea unei dispozitii sau a unui act normativ are totdeauna caracter definitiv.Nu este admis ca prin abrogarea unui act de abrogare anterior sa se repuna in vigoare actul normativ initial”.

Avand in vedere prevederile legale mentionate anterior se constata ca abrogarea art.22 si 25 din Legea nr.133/1999 privind stimularea intreprinzatorilor privati pentru infiintarea si dezvoltarea intreprinderilor mici si mijlocii prevazuta de art.2 din OUG nr.215/30.12.1999 are caracter definitiv incepand cu 01.01.2000.

In speta prin adresa 27009/02.08.2005 a fost solicitat punctul de vedere Ministerului Finantelor Publice.

Acelasi punct de vedere a fost transmis si de Ministerul Finantelor Publice- Directia Generala Legislatie Impozite Indirecte prin adresa nr.271294/271527/271980/11.07.2006 inregistrata la noi sub nr.27650/17.07.2006, urmare a adreselor noastre nr.27009/2005 si nr.27009/18652/2006 prin care s-a solicitat punctul de vedere in speta astfel se precizeaza”facilitatile abrogate prin OUG 17/2000 nu mai puteau fi repuse in vigoare prin Legea 76/2000 Legea bugetului, intrucit o asemenea procedura este interzisa de Legea 24/2000 privind Normele de etica legislativa.”

Cu privire la obligatiile de plata stabilite de organele din cadrul DRV Brasov drepturi de import cu titlu de taxe vamale si TVA precizam:

Pentru importurile realizate cu DVI din 18.12.2000 petenta datoreaza drepturi de import reprezentand taxe vamale si TVA , in temeiul prevederilor art.141 alin.(1) din Legea nr.141/1997 privind Codul vamal al Romaniei care precizeaza:

“(1) În cazul mărfurilor importate pentru care legea prevede drepturi de import, precum și în cazul plasării mărfurilor într-un regim de admitere temporară cu exonerarea parțială de drepturi de import, datoria vamală ia naștere în momentul înregistrării declarației vamale.

(2) Debitorul datoriei vamale este considerat titularul declarației vamale acceptate și înregistrate.

(3) Poate fi debitor vamal, solidar cu titularul declarației vamale acceptate și înregistrate, și persoana care, din culpă, a furnizat date nereale, înscrise în acea declarație, ce au determinat stabilirea incorectă a datoriei vamale.”

De asemenea art.144 din Legea nr.141/1997 privind Codul vamal al Romaniei precizeaza:

*“(1) Datoria vamală ia naștere și în următoarele cazuri:
b) neîndeplinirea uneia dintre condițiile stabilite prin regimul vamal sub care au fost plasate;”*

Declarația vamală în temeiul căreia petentul a beneficiat de scutirile la plata a obligațiilor vamale este o declarație pe propria răspundere. În drept, art.40 din H.G. 626/1997 pentru aprobarea Regulamentului de aplicare a Codului vamal al României precizează:

“ART. 40

Declarația vamală în detaliu, semnată de importator, de exportator sau de reprezentanții acestora are valoarea unei declarații pe proprie răspundere a acestuia în ceea ce privește:

- a) exactitatea datelor înscrise în declarația vamală;*
- b) autenticitatea documentelor anexate la declarația vamală;*
- c) plasarea mărfurilor sub regimul vamal solicitat.”*

În temeiul art.61 alin.(1) și (3) din Legea nr.141 privind Codul vamal al României controlul ulterior se exercită pe o perioadă de 5 ani de la data acordată de vamă, autoritatea vamală luând măsuri de încasare în situația încălcării reglementărilor vamale datorită unor date cuprinse în declarația vamală.

Cu privire la stabilirea obligației vamale, art.148 alin.(1) din Legea nr.141/1997 privind Codul vamal precizează:

“(1)Cuantumul drepturilor de import se stabilesc pe baza elementelor de taxare din momentul nasterii datoriei vamale.”

Intrucât bunurile importate nu beneficiază de scutire la plata taxelor vamale, în conformitate cu prevederile art.13 lit.e) din OUG 17/2000 privind TVA au fost stabilite obligații de plată reprezentând TVA în suma de

În speta obligația vamală s-a născut la data depunerii la organele vamale a D.V.I. din data de 18.12.2000.

Pentru conștientizarea aratăte și având în vedere prevederile OUG 215/30.12.1999 privind modificarea și completarea unor reglementări referitoare la TVA, care abrogă art.22 și 25 din Legea nr.133/1999 privind stimularea întreprinzătorilor privați pentru înființarea și dezvoltarea întreprinderilor mici și mijlocii, art.60 alin.3 din Legea nr.24/2000 privind Normele de tehnică legislativă pentru elaborarea actelor normative al cărui conținut a fost enunțat mai sus se reține că petentul a beneficiat în mod nelegal, pe baza declarațiilor pe proprie răspundere, de facilitățile oferite de Legea 133/1999, după data abrogării acesteia, iar organul de control în mod legal a stabilit în sarcina petentei taxă vamală și TVA în conformitate cu art.141 coroborat cu art.148 din Legea nr.141/1997 privind Codul Vamal al României, astfel încât urmează a se respinge contestația pentru acest capăt de cerere.

Sustinerile petentei conform cărora societatea nu și-a calculat singura obligațiile fiscale, se constată a fi neîntemeiate întrucât regimul vamal acordat privind scutirea la plata taxelor vamale și a TVA la data importului, au fost determinate în baza declarației vamale depuse la organele vamale respectiv a DVI din 18.12.2000 care în conformitate cu prevederile art.40 din HG 626/1997 pentru aprobarea Regulamentului de aplicare a Codului Vamal al României are valoarea unei declarații pe proprie răspundere cu privire la plasarea mărfurilor sub regimul vamal solicitat.

Autoritatea vamala are dreptul ca intr - un interval de 5 ani de la acordarea liberului de vama sa realizeze controlul documentelor si sa determine diferentele de taxe datorate, fapt realizat prin proces verbal din 21.06.2005.

2.Referitor la dobânzile aferente drepturilor de import datorate si penalitățile aferente drepturilor de import datorate precizam urmatoarele:

Datoria vamala a luat nastere la data depunerii declaratiei vamale de import cu D.V.I. din 18.12.2000 astfel incat aceasta reprezinta data de scadenta a obligatiilor vamale stabilite suplimentar.

Dobanzile si penalitatile s-au determinat de la data scadentei debitului respectiv data inregistrarii declaratiei vamale de import pana la data controlului.

In drept art.115 si 120 din O.G. nr.92/2003 privin Codul de procedura fiscala, republicat precizeaza:

Art.115

“(1) Dobanzile se calculeaza pentru fiecare zi , incepand cu ziua imediat urmatoare termenului de scadenta si pana la data stingerii sumei datorate inclusiv.

(2) Prin exceptie de la prevederile alin.(1), se datoreaza dobanzi dupa cum urmeaza:

a) pentru diferentele de impozite si taxe , stabilite de organele competente, dobanzile se datoreaza incepand cu ziua imediat urmatoare scadentei impozitului sau taxei, pentru care s-a stabilit diferenta, pana la data stingerii acesteia inclusiv;”

Art.120

“(1) Plata cu întârziere a obligațiilor fiscale se sancționează cu o penalitate de întârziere de 0,5% pentru fiecare lună și/sau pentru fiecare fracțiune de lună de întârziere, începând cu data de întâi a lunii următoare scadenței acestora până la data stingerii acestora inclusiv. Penalitatea de întârziere nu înlătură obligația de plată a dobânzilor.”

Stabilirea dobanzilor aferente taxelor vamale si penalitatilor aferente taxelor vamale, dobanzilor aferente TVA si penalitatilor aferente TVA se retine ca stabilirea acestora reprezinta o masura accesorie in raport cu debitul si conform principiului de drept accesoriul urmeaza principalul petenta datorand debit taxe vamale si debitul de natura TVA ea datoreaza dobanzi de intarziere aferente si penalitati aferente astfel incit urmeaza a se respinge ca neintemeiata contestatia petentei si pentru acest capat de cerere.

3.Referitor la motivul invocat pe cale de exceptie privind implinirea termenului general de prescriptie reglementat prin Decretul 167/1958, precizam:

Cauza supusa solutionarii este de a se stabili daca in speta s-a implinit termenul de prescriptie a dreptului de a stabili diferentele de obligatii vamale datorate.

In speta art.61 alin (1) si (2) din Legea 141/1997 privind Codul Vamal al Romaniei precizeaza:

"(1) Autoritatea vamală are dreptul ca, într-o perioadă de 5 ani de la acordarea liberului de vamă, să efectueze controlul vamal ulterior al operațiunilor.

(2) În cadrul controlului vamal ulterior, autoritatea vamală verifică orice documente, registre și evidențe referitoare la mărfurile vămuite. Controlul se poate face la oricare persoană care se află în posesia acestor acte sau deține informații în legătură cu acestea. De asemenea, poate fi făcut și controlul fizic al mărfurilor, dacă acestea mai există."

De asemenea art.373 din HG nr.1114/2001 pentru aprobarea Regulamentului de aplicarea Codului Vamal al Romaniei precizeaza:

"Controlul vamal ulterior se exercită pe o perioadă de 5 ani de la data acordării liberului de vamă. În cadrul aceluiași termen pot fi încasate sau restituite diferențe de drepturi vamale constatate."

Cu privire la termenul de prescripție a dreptului de stabilire a obligațiilor fiscale, art.88 alin.(1) din O.G. nr.92/2003 privind Codul de procedura fiscală, republicat precizează:

"Stabilirea obligațiilor fiscale sub rezerva verificării ulterioare

(1) Cuantumul obligațiilor fiscale se stabilește sub rezerva verificării ulterioare."

Cu privire la stabilirea obligațiilor vamale se aplică prevederile legii speciale, respectiv Legea 141/1997 privind Codul Vamal al României care prevede că dreptul organelor de specialitate de a stabili diferențe de drepturi vamale este de 5 ani de la acordarea liberului de vama.

În speta importul s-a realizat prin DVI din 18.12.2000, iar contractul vamal ulterior s-a realizat prin Procesul Verbal din 21.06.2005 și a fost comunicat petentei în data de 22.06.2005, astfel încât se constată că nu a fost depășit termenul de 5 ani de prescripția dreptului de a se stabili diferențe de obligații fiscale.

Referitor la susținerile petentei conform cărora termenul de prescripție ar fi de 3 ani conform normelor de drept comun, precizăm că doar în situația în care legea specială nu ar preciza termenul în care organul de specialitate are dreptul de a efectua control vamal ulterior, s-ar aplica normele de drept comun, în speta art.61 alin. (1) din Legea 141/1997 privind Codul Vamal al României lege specifică în domeniu precizează că acest termen este de 5 ani, de la acordarea liberului de vama astfel încât se constată neîntemeiate susținerile petentei, contestația urmînd a fi respinsă și pentru acest capăt de cerere.

Astfel, Legea nr.141/1997, prin art.61, alin.1 și 2 prevede:

"(1) Autoritatea vamală are dreptul ca, într-o perioadă de 5 ani de la acordarea liberului de vamă, să efectueze controlul vamal ulterior al operațiunilor.

(2) În cadrul controlului vamal ulterior, autoritatea vamală verifică orice documente, registre și evidențe referitoare la mărfurile vămuite. Controlul se poate face la oricare persoană care se află în posesia acestor acte sau deține informații în legătură cu acestea. De asemenea, poate fi făcut și controlul fizic al mărfurilor, dacă acestea mai există."

Având în vedere cele reținute și în temeiul art.186 din OG nr.92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicat, se :

DECIDE

1.Respingerea ca neîntemeiată a contestației formulată de către Petenta X înregistrată la D.G.F.P. Brașov pentru :

- taxe vamale,
- TVA,
- dobînzii
- penalități

Prezenta decizie poate fi atacată la Tribunalul Brașov în termen prevăzut de Legea 554/2004 privind contenciosul administrativ.